

Arrest

**nr. 192 094 van 18 september 2017
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORJANE, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 29 mei 2017 België is binnengekomen, werd op 31 mei 2017 onderworpen aan een administratieve controle op de luchthaven van Gosselies. Hij was in het bezit van een gestolen Italiaans identiteitsdocument. Op 31 mei 2017 werd een beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op een verwijdering alsook een beslissing tot afgifte van een inreisverbod. Verzoeker werd overgebracht naar het gesloten centrum te Vottem.

1.2. Op 2 juni 2017 diende verzoeker een asielaanvraag in. Op 6 juni 2017 werd een beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

1.3. Op 23 juni 2017 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De motivering van deze beslissing is de volgende:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het asielrelaas waarop u zich baseerde om asiel aan te vragen werd ongeloofwaardig gevonden. Het CGVS kan geen geloof hechten aan het feit dat u een karaoke- en shishabar opende in Maimana in de provincie Faryab en evenmin kan er geloof worden gehecht aan de bedreigingen die u om die reden ontving van de taliban.

U deelde mee dat u drie waarschuwingen kreeg van de taliban, de eerste twee waren in de vorm van een sms, de derde was een telefoontje dat u kreeg van de taliban. Vreemd genoeg bracht u niemand van uw netwerk op de hoogte van deze bedreigingen, noch uw echtgenote, noch uw familie, uw werknemers of vrienden. U dacht eerst dat de bedreigingen een grapje waren. Pas bij het telefoontje dat u kreeg dacht u dat u de bar misschien moest sluiten (CGVS p. 15). U deelde echter ook na dit telefoontje met niemand, en nam u evenmin andere stappen ter uw bescherming. Vervolgens werd uw winkel drie weken na het telefoongesprek op 8 november 2015 door de taliban aangevallen.

Het is niet aannemelijk dat iemand van uw opleidingsniveau de bedreigingen van de taliban niet serieus nam en ze als “een grapje” beschouwde. U bent een hoogopgeleide persoon die de situatie in Afghanistan kende, die een groot netwerk heeft in Afghanistan en die ook naar nieuws en televisie keek. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u het risico helemaal niet kon inschatten. Bovendien beschikte u over een groot netwerk zowel in uw stad Maimana als in Mazar. U kende zelfs de provinciale gouverneur van Faryab persoonlijk die uw plannen om de karaokebar te openen, steunde (CGVS gehoorverslag p. 12). Het is dan ook zeer bevreemdend dat u geen hulp inriep van iemand van dit netwerk, niet tijdens de periode waarin u bedreigd werd en evenmin nadat uw bar aangevallen werd.

Over de aanslag op uw bar kon u bovendien geen gedetailleerde verklaringen afleggen. Zo zouden de taliban het raam gebroken hebben en een bom gegooid hebben in uw bar en dit rond 2 uur 's nachts. Uw vader werd daarop opgebeld door de politie. U ging niet ter plaatse om te gaan kijken en ging in plaats daarvan meteen naar Mazar-e-Sharif (CGVS p. 6, p. 16). U hebt dit relaas meermaals herhaald. U ging niet ter plekke omdat uw vader u dat verbood, maar u wist ook niet of uw vader ter plekke is gegaan – u herhaalt dat hij misschien is gegaan-, wat opvallend is (CGVS p. 16). Uw verklaringen gingen niet verder dan een grove feitenopsomming, hetgeen het CGVS niet kon overtuigen.

Dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde m.b.t. de aanslag op uw bar op 8 november wordt ook bevestigd door uw Facebookactiviteit. U beweerde zowel tijdens uw eerste als tijdens uw tweede gehoor voor de asiendiensten dat de aanval op uw bar op 8 november 2015 plaatsvond (Verklaring DVZ, vraag 31, p. 11; Vragenlijst DVZ, vraag 5, CGVS p. 13, p. 16). Op 8 november 2015 plaatste u echter drie foto's op Facebook waarin u samen met uw vrienden afgebeeld staat met als titel “een perfecte dag met de beste vrienden” (zie landeninformatie nr. 1).

Nochtans beweerde u dat u die dag zelf plots naar Mazar moest vluchten samen met uw gezin. U was zodanig bang dat u zelfs niet meer naar uw bar ging om de schade met uw eigen ogen te zien.

Dat u in 2015 in de stad Maimana bleef tot de dag van uw vertrek op 8 november bleek ook niet te kloppen. Uw ondermaatse kennis van recente incidenten en de situatie tijdens de periode dat u terug in Faryab woonde en uw algemene gebrekkige kennis van de stad laten zien dat u daar niet recent woonde.

Zo kon u de veiligheidssituatie in de stad nauwelijks beschrijven. Uw summiere antwoorden gingen niet verder dan “geen veiligheid, taliban, regering, gevechten” (CGVS p. 11). Nochtans viel de stad in die periode bijna in handen van de taliban en vonden er veel incidenten plaats, zoals blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. U deelde zelfs mee dat de meeste mensen in Maimana de taliban leuk vonden. De berichtgeving over de stad laat echter zien dat de stad door de bewoners zelf verdedigd werd toen de taliban aan een offensief begon in oktober 2015. Zo werden deze groep van strijders genoemd als People's Resistance Front (zie landeninformatie nr. 2). Gevraagd naar de aanwezigheid van verschillende gewapende groeperingen kon u enkel de taliban noemen (CGVS p. 12). De objectieve informatie waarover het CGVS beschikt toont echter aan dat er ook buitenlandse, voornamelijk jihadi-strijders afkomstig uit Oezbekistan, aanwezig waren in de stad (landeninformatie nr. 3). U kon ook de regio's waar er meest gevochten wordt niet noemen. U antwoordde eerder dat de taliban 's nachts de macht hadden en de regering overdag (CGVS p. 12). Nochtans werden grote delen van Qaisar, Almar en Pashtounkot and Shirin Tagab door de taliban gecontroleerd, zoals uit de bijgevoegde informatie blijkt (landeninformatie nr. 2, 3).

U deelde mee dat er in die zeven maand dat u in Maimana woonde bijna elke maand een aanslag gepleegd werd in de stad (CGVS p. 11). Gevraagd naar een specifiek incident antwoordde u dat in juni-

juli 2015 een bomaanslag werd gepleegd net voor het gebouw van de Afghaanse intelligentiedienst. Zo zouden er drie bommen geplaatst zijn in een auto dichtbij de markt. Een gelijkaardig incident werd teruggevonden in objectieve informatie. Echter zou het gaan om één bom die op een fiets werd geplaatst dichtbij de Kabul Bank, dus niet voor de intelligentiedienst (landeninformatie nr. 4). Indien u in die periode daar woonde en werkte zou u meer en vooral juiste details moeten kunnen geven over dergelijk incident. Een andere aanslag gebeurde volgens u op de eerste dag van het Suikerfeest in de grootste moskee waarbij heel veel mensen zouden omgekomen zijn (CGVS p. 11-12). Deze aanslag werd echter niet teruggevonden in objectieve informatie. Indien deze aanslag van dermate grote omvang was zoals u ze beschreef kan men verwachten dat hierover bericht wordt in de media. Een dergelijke aanslag vond blijkbaar wel in 2012 plaats. Zo was er een grote bomaanslag op de grote moskee in Maimana tijdens het Offerfeest waarbij veertig mensen omkwamen (landeninformatie nr. 5). Over een gelijkaardige aanslag in 2015 tijdens het Suikerfeest werd echter niets gevonden.

Geconfronteerd met het feit dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw recent verblijf in Faryab antwoordde u dat uw paspoort het bewijs is van uw verblijf omdat u het in die periode oproeg aan de politiedienst in Faryab (CGVS p. 18). Uw paspoort, dat u voorlegt, werd echter afgegeven door de Afdeling Paspoorten in Kabul, hetgeen u zelf trouwens ook bevestigde. Bovendien zou één dergelijk stempel op uw paspoort niet als bewijs beschouwd kunnen worden voor uw verblijf van verschillende maanden in Maimana. U kunt ook grotendeels in bijvoorbeeld Mazar-e-Sharif gewoond hebben en sporadisch op bezoek zijn geweest in Maimana en toch daar uw paspoort aanvragen. Uw Facebookactiviteit bevestigt trouwens dit vermoeden. Zo postte u in 2015 vooral foto's uit Mazar waaronder ook een foto in een karaokebar in Mazar. Op verschillende posts duidde u aan dat u tussen Maimana, Mazar en Kabul reisde (landeninformatie nr. 1).

Gelet op het bovenstaande kan het CGVS geen geloof hechten aan het feit dat u een karaokebar had in de stad Maimana, evenmin aan de bedreigingen die u als gevolg ervan ontving.

U beweerde ook dat u niet kon terugkeren naar Afghanistan omdat u een deïst bent. Gevraagd wat deïsme voor u betekende, antwoordde u dat u in God geloofde en dat u tevens tolerant bent voor alle religies. Zo zou u in alle gebedshuizen kunnen bidden tot God. U vond het ook niet storend om een kerk binnen te gaan. U ging eveneens naar de moskee. U geloofde niet dat Islam de beste religie was. U las ook alle vier de heilige boeken, dus Koran, Bijbel, Zabur en Torah (CGVS p. 3).

Uw identiteit als "deïst" zoals u deze beschreef veroorzaakte voor u toe nu toe geen probleem. Het CGVS beoordeelt het toekomstrisico eveneens als niet bestaande. Immers betekent deïst zijn voor u tolerantie voor alle religies, hetgeen niet strafbaar is in Afghanistan. U komt zelf uit een liberale familie. Zo zijn uw familie en vrienden allemaal op de hoogte van uw houding tegenover religie en hebben ze er nooit een probleem van gemaakt. Uw familie zou de keuze volledig aan u overlaten (CGVS p. 3). Zo werd uw huwelijk met uw vrouw, een christen, ook warm onthaald door uw familie. Uw vader betaalt nog steeds de kosten van uw echtgenote en uw zoon die momenteel in Kirgizië wonen (CGVS p. 18). Uw echtgenote en uw zoon woonden in Afghanistan samen met u. Gevraagd hoe uw echtgenote het daar vond, schetste u een positief beeld daarvan (CGVS 18). Gevraagd of u problemen ervaarde omwille van uw religieuze overtuiging, verwees u louter naar de algemene situatie waarin mensen in Afghanistan moslim moeten zijn en naar de aanval op uw karaokebar en bedreigingen door de taliban, die in het bovenstaande gedeelte werd tegengesproken (CGVS p. 3).

U beweerde ook in een kerk in Bishkek getrouwd te zijn. U toonde als bewijs een video van de huwelijksceremonie.

Deze foto's tonen echter aan dat u niet in een kerk trouwde, maar wel in een overheidsgebouw van de Kirgizische overheid waar huwelijken geregistreerd worden. Het betreft hier dus een officieel huwelijk, geen religieus huwelijk in een kerk zoals u beweerde (landeninformatie nr. 6). U trouwde tevens ook in Afghanistan waar u een trouwfeest gaf, ook zonder problemen van buitenaf. U bevestigde ook islamitisch gehuwd te zijn voor de imam in Afghanistan (CGVS p. 7, p. 17).

Op uw Facebook postte u ook foto's van uzelf aan het schrijven van Hazrat Ali, de grote moskee in Mazar. Tevens zijn er posts waarin u iedereen een gelukkig Suikerfeest wenst (landeninformatie nr. 1). Er zijn aldus ook geen aanwijzingen dat buitenstaanders op de hoogte zijn van uw religieuze overtuiging. In het licht hiervan dient het CGVS te concluderen dat er voor u in Afghanistan geen risico op vervolging is omwille van uw identiteit als "deïst".

Dat u met een christen getrouwd bent dient ook in vraag gesteld te worden. U kon immers geen informatie bieden over haar geloof. Zo wist u niet eens welke strekking van het christendom uw echtgenote volgde ondanks het feit dat u al vier jaar met haar getrouwd bent. U wist evenmin naar welke kerk ze ging of welke kerk ze volgde (CGVS p. 17). Vreemd genoeg verklaarde u nog op DVZ dat ze katholiek is (zie Verklaring vraag 15). Uw onwetendheid hierover roept ernstige twijfels bij de religie van uw echtgenote.

Wat er ook van zij, er dient ook te worden toegevoegd dat het feit dat u als een Afghaanse man met een christelijke vrouw getrouwd bent, cultureel en traditioneel gezien minder stigmatisering met zich

meebrengt dan de situatie waarin een Afghaanse vrouw met een christelijke man is getrouwd. Dit, gezien er wordt van uitgegaan dat de religie in Islam via de man doorgegeven wordt aan de volgende generaties. Dit houdt dus in casu ook geen risico op vervolging in (landeninformatie nr. 7)

Gelet op het bovenstaande zijn er geen elementen om u een beschermingsstatus toe te kennen. Hierbij dient te worden toegevoegd dat u ook helemaal geen haast had om asiel aan te vragen. Rekening houdend met de vaststelling dat u pas anderhalf jaar na vertrek uit Afghanistan asiel aanvraag in België en dit pas nadat u aangehouden werd met valse identiteitspapieren dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. U verliet Afghanistan en bleef eerst twee à drie maand bij uw vrienden in Teheran. U ging dan illegaal naar Istanbul en bleef daar ongeveer zeven maand bij uw broer en diens gezin. Desondanks beweerde u initieel drie maanden (zie Verklaring DVZ, vraag 31, p. 10) en later maximaal vijf maanden in Turkije te zijn geweest. Uw Facebookactiviteit liet echter zien dat u zeker tussen februari en augustus 2016 in Turkije bleef (landeninformatie nr. 1). Gevraagd waarom u zo lang illegaal in Turkije bleef en dus zo lang wachtte om bescherming aan te vragen, antwoordde u dat u uw neef al lang niet had gezien en dus hem niet meteen wilde verlaten (CGVS p. 14). Dan ging u naar Athene en bleef daar gedurende drie maand bij uw vrienden. U verklaarde dat u uw verblijfstatus wilde legaliseren maar dat het niet lukte. Zo beweerde u dat de Griekse asielautoriteiten geen verantwoordelijkheid namen. U belde ze via Skype duizenden keren maar ze namen niet op (CGVS p. 13).

Het CGVS heeft begrip voor de moeilijke omstandigheden waarin u in die periode in Griekenland verbleef. Er dient echter te worden gewezen op het feit dat het bij veel asielzoekers wel gelukt is om hun verblijf te registreren in Griekenland. Bovendien verklaarde u zelf nooit van plan te zijn geweest om asiel aan te vragen in Griekenland.

Van een asielzoeker kan echter worden verwacht dat deze asiel aanvraagt in het eerste veilige land dat hij/zij kan bereiken. Uw doel was louter het laten registreren van uw aankomst en verblijf in Griekenland, dat niet is geslaagd. U bleef daar bij uw vrienden en wilde louter verder reizen. Er dient ook te worden toegevoegd dat u in deze periode een valse identiteitskaart kocht om verder te reizen in Europa naar uw zus in Londen. Dit toont tevens aan dat u er niet van terugdeinsde om bewust vervalste identiteitsdocumenten te gebruiken.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. U hebt geen documenten neergelegd die het bestaan van uw karaokebar bewijzen, noch het bestaan van de bedreigingen door de taliban. Evenmin kon u bewijs neerleggen voor uw recent verblijf in Maimana. Uw taskara, uw paspoort, en uw rijbewijs kunnen uw identiteit en Afghaanse nationaliteit bewijzen, gegevens die hier niet ter discussie staan.

Uw schoolrapporten en diploma's kunnen uw opleidingsniveau en uw verblijf in Mazar en in Bishkek bewijzen, hetgeen hier ook niet betwist wordt. Uw huwelijkscertificaat en de geboorteakte van uw zoon bevestigen ook dat u getrouwd bent en dat u een zoon hebt, hetgeen ook niet tegengesproken wordt. U beweerde dat er foto's van uw karaokebar op uw flash disk te vinden zouden zijn. Op deze disk werden echter geen dergelijke foto's gevonden.

Deze flashdisk bevatte enkel liedjes, en uw trouwvideo waarin duidelijk werd dat u in Bishkek niet in een kerk trouwde zoals u meedeelde maar wel in een overheidsgebouw. Daarnaast bevonden er zich op deze flashdisk ook foto's van uw zoon en uw echtgenote, hetgeen ook niets voegt aan uw asielrelaas. Bovendien dient er op gewezen te worden dat aan privé-foto's evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de Mazar-e-Sharif te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mazar-e-Sharif via dagelijkse binnenlandse vluchten vanuit de internationale luchthaven van Kaboel op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Balkh province van 28 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, de stad Mazar-e-Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan en wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het gros van de incidenten die er plaatsvinden zijn "non-conflict related". Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar-e-Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2015, als in 2016 vonden er ook enkele aanvallen op "high-profile" doelwitten plaats.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Mazar-e-Sharif actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Mazare- Sharif. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2015 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Mazar-e-Sharif vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u al negen jaar in Mazar hebt gewoond en dat u daar over een groot netwerk beschikt. U studeerde daar aan de internationale school genaamd Afghan Turk High School vanaf het zevende leerjaar tot het einde van uw middelbare studies. Gedurende het academiejaar bleef u dan op het internaat.

In Mazar hebt u ook verschillende familieleden, zijnde de twee broers van uw moeder, dus uw ooms, en hun kinderen. U ging immers elke vrijdag op bezoek bij deze ooms tijdens uw studies. Uw ooms in Mazar zijn tevens zakenmensen die goederen laten overkomen van Tasjkent naar Mazar. U verklaarde er nog contact mee te hebben.

Na uw vlucht uit de stad Maimana ging u ook meteen naar Mazar met uw gezin. Dus kan het CGVS concluderen dat u steeds contact hebt met uw netwerk in Mazar en dat ze bewezen hebben dat ze u willen helpen en hiermee in staat te zijn. Na uw middelbare studies werkte u ook drie jaar lang in Mazar bij een Turks bedrijf. Zo beweerde uzelf dat u niet enkel familie maar ook vrienden hebt in Mazar zowel van tijdens uw studies als van op uw vorig werk.

Bovendien bent u ook een hoogopgeleide man met een diploma computer ingenieur die ook zeven verschillende talen spreekt: Oezbeek, Russisch, Turks, Hindi, Urdu, Dari/Farsi en Kirgizisch. U komt ook uit een welgestelde familie. Uw vader betaalde uw studies die u telkens volgde aan een internationale privéschool. Hij komt ook tussen voor de kosten van uw zoon en uw echtgenote die momenteel in Bishkek wonen.

U hebt ook bewezen dat u in staat bent om te functioneren in verschillende steden en landen. Zo woonde u naast uw geboortestad Maimana ook in Mazar en in Herat en gedurende vijf jaar in Bishkek. Onderweg woonde u ook maandenlang in Teheran, Istanbul en in Athene. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mazar-e-Sharif over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. U verwees enkel naar de algemeen onveilige situatie in Afghanistan. U haalde evenmin enige concrete feiten of elementen aan betreffende de situatie in de provincie Balkh."

In beroep bevestigde de Raad deze beslissing bij arrest nr. 189 835 van 18 juli 2017, gemotiveerd als volgt:

"2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd doordat hij een karaoke- en shishabar uitbaatte, die werd opgeblazen door een bom. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) het gezien zijn hoge opleidingsgraad, zijn uitgebreide netwerk en zijn kennis van de veiligheidssituatie in Afghanistan niet geloofwaardig is dat hij de eerste bedreigingen vanwege de taliban niet serieus nam, (ii) hij geen gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de beweerde aanslag op zijn bar, (iii) de gegevens op zijn Facebookaccount (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) niet te rijmen zijn met zijn verklaringen over de beweerde aanslag op zijn bar,

(iv) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in 2015 in de stad Mainama gezien zijn gebrekkige kennis van recente veiligheidsincidenten, temeer gelet op de gegevens in zijn Facebookaccount, (v) er geen concrete elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat zijn geloofsovertuiging in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging zou meebrengen, evenmin als de beweerde geloofsovertuiging van zijn echtgenote, (vi) hij pas anderhalf jaar nadat hij Afghanistan zou hebben verlaten, asiel aanvraag en dit slechts nadat hij op de luchthaven van Charleroi werd gearresteerd, en (vii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt de voormelde motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder evenwel een dienstige poging om voormelde motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar verzoeker aanvoert dat het CGVS een waardeoordeel gebruikt bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige

garanties inzake objectiviteit. Verzoeker stelt verder dat de redenering van verweerder waar wordt gesteld dat het niet geloofwaardig is dat hij aanvankelijk de bedreigingen van de taliban niet serieus nam gezien zijn hoge opleidingsgraad, ook in tegenovergestelde richting kan worden geïnterpreteerd. Hij komt evenwel niet verder dan een blote bewering. In de bestreden beslissing wordt immers tevens terecht gewezen op verzoekers uitgebreide netwerk in Afghanistan. Bovendien stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij eerder dacht dat er sprake was van intimidatie, terwijl hij tijdens zijn gehoor verklaarde dat hij dacht dat hem om een grap ging, hetgeen bezwaarlijk hetzelfde kan worden genoemd.

Waar verzoeker erop wijst dat hij uitlegde wat de redenen waren voor zijn snelle en onmiddellijke vertrek nadat hij zich ervan bewust werd dat de taliban de bedreigingen zou uitvoeren, komt hij in feite niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen, zonder evenwel in concreto de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen. Overigens wordt er in de bestreden beslissing tevens terecht op gewezen dat verzoekers verklaringen over de beweerde bomaanslag op zijn bar niet gedetailleerd zijn, dat de gegevens op de zijn Facebookaccount (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) niet in overeenstemming zijn te brengen met zijn verklaringen en dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in 2015 in de stad Maimana.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal niet verder komt dan algemene beschouwingen betreffende de status van deïsten en christenen in hun betrekkingen met de taliban, kan hij geenszins worden bijgetreden. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt immers dat wel degelijk en ten gronde rekening werd gehouden met de door verzoeker voorgehouden persoonlijke omstandigheden. Waar verzoeker wijst op de veiligheidssituatie in de stad Maimana, dient er nogmaals op gewezen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in deze stad in 2015, alsook dat verzoeker over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mazar-e-Sharif, alwaar de taliban geenszins de controle heeft (zie infra).

Waar verzoeker verwijst naar risico's in hoofde van familieleden van politici in Afghanistan en aanhaalt dat zijn familie goed bevriend is met de provinciegouverneur, dient erop gewezen dat (i) verzoeker zelf geen familielid is van de provinciegouverneur, en (ii) hij noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het CGVS melding maakte van een gegronde vrees voor vervolging omdat zijn familie goed bevriend zou zijn met de provinciegouverneur. Er zijn dan ook geen concrete en persoonlijke elementen voorhanden waaruit in verzoekers hoofde een gegronde vrees voor vervolging zou kunnen blijken naar aanleiding van de voorgehouden vriendschapsrelatie tussen zijn familie en de provinciegouverneur.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (stukken 2-4) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de

algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de Mazar-e-Sharif te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mazar-e-Sharif via dagelijkse binnenlandse vluchten vanuit de internationale luchthaven van Kaboel op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Balkh province van 28 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, de stad Mazar-e-Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan en wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het gros van de incidenten die er plaatsvinden zijn "non-conflict related". Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar-e-Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2015, als in 2016 vonden er ook enkele aanvallen op "high-profile" doelwitten plaats.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Mazar-e-Sharif actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op

ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Mazare- Sharif. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2015 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Mazar-e-Sharif vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u al negen jaar in Mazar hebt gewoond en dat u daar over een groot netwerk beschikt. U studeerde daar aan de internationale school genaamd Afghan Turk High School vanaf het zevende leerjaar tot het einde van uw middelbare studies. Gedurende het academiejaar bleef u dan op het internaat. In Mazar hebt u ook verschillende familieleden, zijnde de twee broers van uw moeder, dus uw ooms, en hun kinderen. U ging immers elke vrijdag op bezoek bij deze ooms tijdens uw studies. Uw ooms in Mazar zijn tevens zakenmensen die goederen laten overkomen van Tasjkent naar Mazar. U verklaarde er nog contact mee te hebben. Na uw vlucht uit de stad Maimana ging u ook meteen naar Mazar met uw gezin. Dus kan het CGVS concluderen dat u steeds contact hebt met uw netwerk in Mazar en dat ze bewezen hebben dat ze u willen helpen en hiermee in staat te zijn. Na uw middelbare studies werkte u ook drie jaar lang in Mazar bij een Turks bedrijf. Zo beweerde uzelf dat u niet enkel familie maar ook vrienden hebt in Mazar zowel van tijdens uw studies als van op uw vorig werk.

Bovendien bent u ook een hoogopgeleide man met een diploma computer ingenieur die ook zeven verschillende talen spreekt: Oezbeek, Russisch, Turks, Hindi, Urdu, Dari/Farsi en Kirgizisch. U komt ook uit een welgestelde familie. Uw vader betaalde uw studies die u telkens volgde aan een internationale privéschool. Hij komt ook tussen voor de kosten van uw zoon en uw echtgenote die momenteel in Bishkek wonen.

U hebt ook bewezen dat u in staat bent om te functioneren in verschillende steden en landen. Zo woonde u naast uw geboortestad Maimana ook in Mazar en in Herat en gedurende vijf jaar in Bishkek. Onderweg woonde u ook maandenlang in Teheran, Istanbul en in Athene. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mazar-e-Sharif over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. U verwees enkel naar de algemeen onveilige situatie in Afghanistan. U haalde evenmin enige concrete feiten of elementen aan betreffende de situatie in de provincie Balkh."

Verzoeker slaagt er in onderhavig verzoekschrift niet in de voormelde motivering te weerleggen. De informatie die hij aanhaalt (verzoekschrift, stukken 2-4), ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Het loutere feit dat er in Mazar-e-Sharif enkele aanslagen plaatsvonden op "high profile"-doelwitten, betekent immers niet dat er in deze stad voor burgers alsnog sprake zou zijn van een reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4. Op 18 augustus 2017 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.5. Op 28 augustus 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoeker op 28 augustus 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 18/08/2017
Overdracht CGVS: 21/08/2017

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6/2, derde lid van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat binnen een korte termijn een beslissing moet genomen worden.

A. Feitenrelaas

U, Z. A. B., bent een Afghaanse burger van Oezbeekse origine.

Op 18 januari 2016 verliet u Afghanistan. Na drie maanden verblijf in Teheran-Iran, vijf maanden bij uw broer in Istanbul-Turkije en drie maanden bij een vriend in Athene-Griekenland, werd u op 31 mei 2017 aangehouden door de politie op de luchthaven van Charleroi. U was in bezit van een vervalste Italiaanse identiteitskaart en wilde naar Dublin vliegen om vandaar naar Londen te reizen, waar uw zus al jaren verblijft, en daar asiel aan te vragen. U werd overplaatst naar het gesloten centrum van Vottem en vroeg op 2 juni 2017 asiel aan. Bij terugkeer vreest u de taliban. U opende immers een shisha-karaoke bar in de stad Maimana van de provincie Faryab. De taliban bedreigden u omdat deze activiteit de mensen afstand zou doen nemen van de Islam. Ze hebben de bar uiteindelijk ook opgeblazen. Bovendien wil u niet terugkeren naar Afghanistan omdat u zich daar niet vrij voelt als deïst.

Op 23 juni 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 18 juli 2017 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Vervolgens werd er een repatriëring gepland op 2 augustus 2017 die afgelast werd omdat u zich verzette. Een tweede poging werd gepland op 28 augustus 2017. U diende op 18 augustus 2017 een tweede asielaanvraag in.

U haalt dezelfde asielmotieven aan. De nieuwe documenten die u toevoegt zijn als de volgende:

Een pagina uit het Facebookprofiel van uw vrouw die zou bewijzen dat ze Christen is, een andere post met als titel "ARIAN Karaoke Bar" uit uw eigen Facebookprofiel die zou bewijzen dat u een shisha-karaoke bar had, vier foto's van u, uw kind en uw vrouw en een usb-stick met daarop verschillende bestanden.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe betrouwbare documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U stelt opnieuw dat u een karaoke bar had in Afghanistan en u herhaalt dat uw vrouw christelijk is. De stukken die u neerlegt zijn op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt gezien ze enkel uw asielrelaas ondersteunen dat voordien al door zowel het CGVS als de RvV ongeloofwaardig werd beoordeeld. Om te bewijzen dat uw vrouw een Christen is hebt u een afdruk van haar Facebookprofiel ingediend (zie documenten). Dit Facebookprofiel met als profielnaam I. A. werd teruggevonden. In tegenstelling tot uw bewering dat dit zou aantonen dat uw vrouw een Christen is, zijn er echter geen gegevens gevonden die enigszins steun kunnen geven aan uw bewering dat ze een christen is (zie landeninformatie). Overigens gaat u hiermee ook voorbij aan het feit dat in het kader van uw eerste asielaanvraag ook al werd geoordeeld dat het loutere gegeven op zich dat een Afghaanse man met een christelijke vrouw gehuwd is, geen risico op vervolging inhoudt. Met betrekking tot de post uit uw Facebookprofiel met als titel "ARIAN Karaoke Bar" dient te worden opgemerkt dat enkel deze foto geen voldoende bewijskracht heeft om uw verklaringen inzake uw karaoke-shisha bar geloofwaardig te maken. Het betreft immers een foto in een

bar waaruit geenszins geleid kan worden dat dit gaat om een bar in de stad Maimana waarvan u de eigenaar bent. Bovendien werd deze post net als de rest van de openbare posts uit uw Facebookprofiel reeds in uw eerste asielaanvraag besproken en aan uw administratief dossier toegevoegd. Daarin werd ook geargumenteed dat de titel van deze post “#MazareSharif #Karaoke #Bar” verwijst dat u zich in deze foto in een karaoke bar in de stad Mazar-e Sharif bevond. Er werd opgemerkt dat u bij uw tweede asielaanvraag de titel van deze post heeft veranderd. Terwijl deze post eerder “#MazareSharif #Karaoke #Bar” noemde, hebt u dit veranderd naar #ARIAN #Karaoke #Bar. De foto en de commentaar bleven onveranderd. Dit doet vermoeden dat u door het veranderen van de titel van deze Facebookpost het CGVS wilde misleiden (landeninformatie). Hiermee kan u evenmin de bedreigingen van de taliban bewijzen. Met betrekking tot de vier foto's die u toevoegde dient te worden opgemerkt dat deze inhoudelijk geen betrekking hebben op uw asielrelaas. Het betreft immers een pasfoto van u, een foto van uw zoon, twee foto's waarin uw vrouw samen met uw zoon afgebeeld staan. Als laatst voegde u ook uw USB-stick toe met daarin meerdere muziekvideo's, foto's van acteurs en actrices, video's van deze, foto's en video's uit uw trouwfeest in Bishkek en de digitale versies van de documenten die u neerlegde in het kader van uw eerste asielaanvraag. Al deze bestanden werden reeds bekeken en geëvalueerd in het kader van uw eerste asielaanvraag. Ze betreffen dus geen nieuwe elementen.

Met de bovengenoemde documenten slaagt u er geenszins in om de motivering van het CGVS te weerleggen. Uw eerste asielaanvraag werd immers geweigerd omdat u a) ondanks uw hoge opleidingsgraad, uw uitgebreide netwerk en uw kennis van de situatie in Afghanistan de bedreigingen van de taliban niet serieus nam, b) u geen gedetailleerde verklaringen kon afleggen m.b.t. de beweerde aanslag op uw bar, c) de openbare gegevens uit uw Facebookprofiel uw verklaringen tegenspraken en d) omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw recent verblijf in de stad Maimana. De nieuwe documenten die u neerlegde hebben dan ook geen betrekking op deze punten.

Bovendien werd in dezelfde beslissing ook geargumenteed dat uw identiteit als deïst, hetgeen in uw geval “tolerantie voor alle religies” betekende, in uw hoofde geen risico voor vervolging zou meebrengen in het geval van terugkeer naar Afghanistan. De laattijdigheid van uw asielaanvraag relateert bovendien uw beschermingsnood. De nieuwe documenten die u neerlegt hebben ook geen betrekking op geen van deze punten.

In die beslissing werd ook geargumenteed dat u over een veilig en redelijk internvluchtalternatief beschikt in de stad Mazar. U haalt ook geen nieuwe elementen aan die deze, nog steeds geldige, appreciatie zou wijzigen.

Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van de aanvullende stukken die u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, zijn de bovenvermelde documenten op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er door u geen enkele verblijfsprocedure werd aangegaan die een schending van artikel 3EVRM zou kunnen aantonen.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 3 E.V.R.M., van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen al dan niet in combinatie met de schending van artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991, beginselen van behoorlijk bestuur, artikel 17, 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen".

Na een uiteenzetting over de principes die voortvloeien uit de bovenvermelde bepalingen, licht hij toe als volgt:

"Overwegende dat, ten eerste, het CGVS stelt dat :

[citaat uit de bestreden beslissing]

Terwijl, de motivering van de beslissing evenwel niet voorkomt als zijnde afdoende; Dat verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht inroept;

Dat de motieven waarbij de geloofwaardigheid wordt betwist moeten steunen op objectieve informatie en gronden;

Dat, betreffende de echtgenote van verzoeker, in de mail van zijn raadsman werd uitgelegd dat :

- Facebook pagina van zijn vrouw stelt dat deze laatste namelijk naar een christelijke school is geweest.*
- Hij bewijst dat het de facebook pagina van zijn vrouw is door middel van de facebook pagina van zijn schoonvader : V. A. (stuk 4) welke enkel twee vrienden heeft op facebook namelijk verzoeker en I. A. (de echtgenote van verzoeker)*
- Op het profiel van deze laatste (stuk 5) staat geschreven : "[...]" welke vertaald wordt als Christelijke school. (stuk 6)*

Dat dit element voldoende is om te bewijzen dat zij christen is;

Dat op de video op USB bestand : formaat VOB ook blijkt dat verzoeker getrouwd is volgens de christelijke wijze in de Wedding palace;

Dat sinds de communistische periode het niet meer mogelijk is om te trouwen in een kerk, dat de huwelijken moeten worden geregistreerd en plaatsvinden in de "wedding palace"; (stuk 7)

Dat een moslimse huwelijk de kleding bijvoorbeeld verschillend is; (stuk 8)

Dat bijgevolg op basis van deze elementen kan worden beschouwd dat verzoekers echtgenote christen is; Dat ook blijkt uit de foto's van zijn vrouw dat zij zich klaar duidelijk westers gedraagt;

Dat daarenboven, verzoeker deïst is; Dat hij hierdoor door de Taliban wordt beschouwd als buiten de religie getreden;

Dat volgens de UNHCR Guidelines april 2016 blijkt dat :

"Membres de minorités religieuses et personnes dont le comportement est jugé contraire à la charia

La Constitution afghane prévoit que les fidèles d'autres religions que l'islam sont « libres d'exercer leur foi et d'accomplir leurs rites religieux dans les limites des dispositions de la loi. »³⁰⁷ Toutefois, la Constitution dispose également que l'islam est la religion officielle de l'État³⁰⁸ et qu'« [aucune] loi ne peut être contraire aux préceptes et aux dispositions de ta sainte religion de l'islam en Afghanistan. »³⁰⁹ De plus, la Constitution afghane prévoit que tes tribunaux doivent se conformer à la jurisprudence hanafite, l'une des branches de la jurisprudence islamique sunnite qui prévaut dans les deux tiers du monde musulman, lorsque la Constitution et la législation afghanes ne prévoient aucune disposition.³¹⁰ Des juristes afghans et des responsables du gouvernement ont fait l'objet de critiques pour avoir privilégié la loi islamique au détriment des engagements de l'Afghanistan en matière de droit international relatif aux droits de l'homme³¹¹ lorsqu'il existe un conflit entre les deux systèmes juridiques, en particulier en termes de droits des femmes et de droits accordés aux Afghans n'appartenant pas au groupe des musulmans sunnites.³¹²

a) Groupes religieux minoritaires

Les groupes minoritaires non musulmans, en particulier les chrétiens, les hindous et les sikhs, continuent de subir des discriminations sous couvert de la loi.³¹³ Comme évoqué plus haut, lorsque la Constitution et les Codes législatifs afghans ne prévoient aucune disposition, la Constitution afghane renvoie à la jurisprudence sunnite hanafite. Ce principe s'applique à l'ensemble des citoyens afghans, indépendamment de leur religion. La seule exception à cette règle concerne les sujets de droit privé lorsque toutes les parties concernées appartiennent au groupe des musulmans chiïtes, auquel cas la Loi sur le statut personnel chiïte s'applique. Les autres groupes religieux minoritaires ne font pas l'objet d'une législation distincte. En vertu de la loi, le mariage entre non musulmans est accepté à condition que les époux ne déclarent pas publiquement qu'ils ne sont pas de confession musulmane.³¹⁴

Le Code de procédure pénale punit les « crimes contre les religions » et dispose que toute personne se livrant à des actes de violence sur un fidèle, quelle que soit sa confession, encourt une peine de prison de trois mois minimum et une amende.³¹⁵ Néanmoins, les groupes minoritaires non musulmans continuent de faire l'objet de harcèlement social, voire de violences dans certains cas.³¹⁶ Les membres de minorités religieuses telles que tes Baha'is et les chrétiens éviteraient d'afficher leur foi ou se réunir en public pour exercer leur culte, par crainte d'être soumis à des discriminations, des mauvais traitements, ou des détentions arbitraires, voire d'être exécutés.³¹⁷

b) Conversion de l'islam

La conversion de l'islam est considérée comme une apostasie ; selon certaines interprétations du droit islamique émanant des tribunaux, elle est passible de la peine de mort.³³⁹ Si le Code de procédure pénale afghan ne définit pas l'apostasie comme un crime et si la Constitution afghane prévoit qu'aucun acte ne doit être considéré comme un crime à moins d'avoir été défini comme tel par la loi, le Code de procédure pénale affirme néanmoins que les crimes odieux, y compris l'apostasie, doivent être punis selon les dispositions de la jurisprudence hanafite³⁴⁰ et relèvent du bureau du procureur général afghan. Les citoyens musulmans sains d'esprit, âgés de plus de 18 ans pour les hommes ou de plus de 16 ans pour les femmes, qui se convertissent à une autre religion et n'abjurent pas leur conversion dans les trois jours encourtent l'invalidation de leur mariage et la confiscation de l'ensemble de leurs terres et de leurs biens. Ils peuvent en outre se voir rejetés par leurs familles et des membres de leurs communautés et perdre leur emploi.³⁴¹

L'opinion publique s'avère hostile envers les personnes et les organisations se livrant au prosélytisme.³⁴² Les avocats qui assurent la défense d'individus accusés d'apostasie peuvent se voir à leur tour inculpés pour ce même motif, et faire l'objet de menaces de mort ³⁴³

c) Autres actes jugés contraires à la charia

Les tribunaux afghans se fondent également sur le droit islamique pour statuer sur tes cas de blasphème, puisque la législation afghane n'aborde pas ce sujet.³⁴⁴ D'après certaines interprétations du droit islamique par les tribunaux, le blasphème constitue un crime capital ; les personnes âgées de plus de 18 ans pour les hommes et de plus de 16 ans pour les femmes qui sont saines d'esprit et

*accusées de blasphème sont donc susceptibles d'être condamnées à la peine de mort. Comme pour l'apostasie, les personnes accusées de blasphème ont trois jours pour se rétracter.*³⁴⁵

*De plus, tes personnes accusées d'avoir commis des actes contrevenant à la charia, comme l'apostasie, le blasphème, les relations consenties avec un partenaire de même sexe ou l'adultère (zina), sont non seulement exposées à un risque de poursuites, mais également à un risque de rejet de la part de la société et de violences de la part de leurs familles, d'autres membres de leur communauté et des Taliban ou d'autres EHG.*³⁴⁶

d) Résumé

Au regard de l'analyse figurant ci-dessus, le HCR considère que les individus dont le comportement est perçu comme contraire à charia, notamment les personnes qui sont accusées de blasphème et qui se convertis à une autre religion alors qu'elles étaient musulmanes, mais aussi les membres de groupes religieux minoritaires, peuvent avoir droit à une protection internationale en tant que réfugiés pour des raisons d'ordre

professionnel ou d'autres motifs pertinents, selon les circonstances propres à chaque dossier. ³⁴⁷

Dat hieruit volgt dat verzoeker die zijn echtgenote haar eigen religie liet uitoefenen, die haar liet zich westers gedragen, die zelfs de moslismse religie niet uitoefende, werd bestempeld als tredend buiten de religie en handelingen had die strijdig zijn met de charia;

Dat de UNHCR laten gelden dat in zulke situatie er een risico op vervolging kan bestaan;

Dat de UNHCR Guidelines ook niet in achtning werden genomen in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoeker; Dat dit een nieuw element is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet;

Dat dit element de kans aanzienlijk groter maakt dat de vluchtelingstatus aan verzoeker zou kunnen worden toegekend;

Dat een hervorming zich opdringt en dat de asielaanvraag van verzoeker in overweging moet worden genomen;

Dat op zijn minst, een vernietiging zich opdringt zodat verwerende partij informatie verschaft over : - christelijke school - westerse verschijning van de echtgenote van verzoeker, enz... alsook op de algemene informatie van de UNHCR guidelines volgens dewelke er een risico van vervolging bestaat in zulke omstandigheden;

Dat bijgevolg een vernietiging zich aandringt teneinde aan het CGVS te oordelen om de analyse voorzien in artikel 57/6/2 uit te voeren steunend op de verergde situatie zoals hierboven uiteengezet;

Overwegende dat ten tweede, het CGVS laat gelden dat verzoeker door de verandering van een post van Mazare charif karaoke bar naar arian karaoke bar (stuk 9), de asielautoriteiten trachtte te misleiden; Terwijl, rekening moet worden gehouden met de zeer moeilijke omstandigheden van verzoeker, vastgehouden in gesloten centra en zijn angstigheid om terug te keren naar Afghanistan;

Dat verzoeker werd bezocht door psycholoog en dokter van Dokters van de wereld;

Dat verzoeker geen fraude pleegde maar de aandacht van het CGVS en van de RVV wenste ten aanzien van deze post;

Dat wat wel vaststaat uit dit element is dat verzoeker in april 2015 een post heeft gepubliceerd met twee foto's, wat blijkt een karaoke te zijn met een inscriptie achter, een scherm en een micro; (stuk 10)

Dat de veranderingen die verzoeker op 9.08.2017 aanbracht niet van die aard zijn om dit te veranderen;

Dat hieruit kan blijken dat verzoeker de eigenaar is van een ondergrondse karaokebar of op zijn minst aanwezig was in deze karaoke bar;

Dat wat ook vaststaat is dat er een doodbedreiging staat onder deze post vrij vertaald naar het Frans "mon fils tu es mort"; (stuk 10)

Dat indien blijkt dat dit element zich bevond in het administratief dossier van verzoeker, niet blijkt uit de motivering van de eerste beslissing van het CGVS noch uit het arrest van de RW dat dit element in overweging werd genomen in de evaluatie van de geloofwaardigheid van verzoeker betreffende het eigenen en uitbaten van een ondergrondse karaokebar;

Dat dit element dient te worden bestempeld als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet;

Dat een hervorming zich opdringt, dat dit element van die aard is dat deze de kans aanzienlijk groter maakt dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus wordt verleend;

Dat op zijn minst, de beslissing dient te worden vernietigd zodat het CGVS een grondig analyse maakt van dit nieuw stuk;

Dat daarenboven, verzoeker sinds zijn eerste interview vraagt dat de documenten en média op zijn gsm, worden geanalyseerd;

Dat hij namelijk foto's heeft van zijn karaokebar;

Dat dit GSM in beslag werd genomen door de politie;

*Dat verzoeker via zijn sociaal assistente meermaals zijn gsm trachtte aan te vragen; (stuk 11)
Dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd zodat het CGVS de media en bestanden of de gsm opvraagt bij de politie;*

*Overwegende dat, ten derde, het CGVS betwist dat verzoeker afkomstig is uit Maimana;
Dat opnieuw de tegenstelling blijkt uit zijn facebookprofiel;
Dat hieruit blijkt dat hij in april, juli en augustus 2015 zich in Maimana bevond; (stuk 12-14);
Dat indien blijkt dat dit element zich bevond in het administratief dossier van verzoeker, niet blijkt uit de motivering van de eerste beslissing van het CGVS noch uit het arrest van de RVV dat dit element in overweging werd genomen in de evaluatie van de geloofwaardigheid van verzoeker betreffende zijn verblijf in Maimana en bijgevolg de mogelijke uitbating van een karaokebar in Maimana;
Dat dit element dient te worden bestempeld als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet;
Dat een hervorming zich opdringt, dat dit element van die aard is dat deze de kans aanzienlijk groter maakt dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus wordt verleend;
Dat betreffende het intern vlucht alternatief in casu, zelfs indien blijkt dat verzoeker ooms heeft in Mazar, niet blijkt dat zij heden verzoeker en zijn 'westerse christelijke familie' zouden kunnen onderhouden; Dat deze ooms hem voor het laatst hebben geholpen in 2010 dat dit nu nog ; Dat verzoeker er na zijn vlucht uit maimana trachtte te gaan maar er ook niet veilig was;
Dat verzoeker met zijn profiel, hooggeschoold, komend van Kirgizstan, met een westerse familie het risico loopt om een doelwit te worden van het gericht geweld in Mazaresharif;
Dat daarenboven verzoeker omwille van zijn karakteristieken zoals hierboven uiteengezet, dezelfde risico's loopt in Mazar, dat bijgevolg niet redelijk kan worden beschouwd dat mazar een redelijk vluchtalternatief is;*

*Overwegende dat ten laatste, verzoeker wordt verweten dat hij laattijdig asiel heeft aangevraagd;
Dat verzoekers reisroute zeer moeilijk was; Dat verzoeker trachtte een vergunning aan te vragen in Turkije maar deze werd geweigerd;
Dat hij nadien doorreisde door Griekenland; Dat hem ook wordt verweten dat hij ginder geen asielaanvraag heeft ingediend;
Dat verwerende partij geen rekening houdt met de laatste elementen betreffende de onterende situatie van asielzoekers in Griekenland van 2017 beschikbaar op refworld namelijk :
<http://www.refworld.org/country,,,GRC,,597f11244,0.html>
<http://www.refworld.org/countrv,,,GRC,,59ad23046,0.html>
<http://www.refworld.org/country,,,GRC,,5992fea44,0.html>
Dat deze elementen, nieuwe elementen zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet die verklaren voor welke reden verzoeker er geen asiel heeft kunnen aanvragen;
Dat dit element bijgevolg niet kan worden gebruikt om te besluiten dat verzoeker ongeloofwaardig is;"*

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten bij het verzoekschrift:

3. *Begeleiding asielaanvraag*
4. *Facebookpagina Vali Ahmedov*
5. *Inna Ahmedova*
6. *Vertaling school*
7. *Artikel over wedding palace*
8. *Moslim huwelijk in Wedding palace Bishkek*
9. *Modificaties op facebook post betreffende karaokebar*
10. *Publicatie Arian karaoke bar*
11. *Aanvraag gsm door sociaal assistente*
12. *Facebook Publicatie april maimaina*
13. *Facebook Publicatie juli maimana*
14. *Facebook Publicatie augustus maimana".*

Behoudens de stukken 6 tot 9 en 11, bevinden de documenten die verzoeker thans voorlegt zich al in het administratief dossier.

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer. Daarin wordt de brief opgenomen van 12 september 2017, gericht aan het parket te Charleroi, om zijn gsm die in beslag werd genomen, terug te vragen.

2.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen op zich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24*).

2.3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, dient een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende asielaanvraag al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale of nationale bepalingen of beginselen van behoorlijk bestuur in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet heeft aangebracht.

2.4. Waar verzoeker in de eerste plaats opnieuw verwijst naar het feit dat zijn vrouw naar een christelijke school is geweest, zij een christelijke geloofsovertuiging heeft, terwijl hij deïst is en hij met haar christelijk is gehuwd in het *“Wedding Palace”* in Biskhek, merkt de Raad op dat verzoeker geen nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet heeft aangebracht. De Raad kan slechts voorafgaand vaststellen dat verzoeker dit element niet heeft aangebracht bij aanvang van de eerste asielprocedure (CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 1-2), zodat vooreerst kan worden besloten dat verzoeker zelf nooit een concreet probleem heeft gekend omwille van het feit dat hij of zijn vrouw een bepaalde geloofsovertuiging hebben. Bovendien heeft verzoeker zelf aangegeven dat hij ook zonder enig probleem in Afghanistan islamitisch is gehuwd voor een imam. In het kader van de eerste asielaanvraag, stelde de Commissaris-generaal overigens nog duidelijk vast dat, wat er ook van zij, het feit dat verzoeker als Afghaanse man met een christelijke vrouw getrouwd is, cultureel en traditioneel minder stigmatisering met zich meebrengt dan de situatie waarin een Afghaanse vrouw met een christelijke man is getrouwd. Er wordt immers uitgegaan dat de religie in islam wordt doorgegeven via de man aan de volgende generatie. Bovendien merkt de Raad op dat het artikel over het *“Wedding Palace”* dat verzoeker thans voegt (verzoekschrift, stuk 7) een herwerking is van het artikel dat zich in het administratief dossier bevindt over het gebouw (Landeninformatie, stuk 10, nr. 6). Ook het artikel met een foto over een massahuwelijk in het *“Wedding Palace”* (verzoekschrift, stuk 8) en het citaat uit

UNHCR's "Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-seekers From Afghanistan" brengen geen nieuwe gegevens bij die betrekking hebben op verzoekers persoonlijke situatie.

Waar verzoeker in een tweede onderdeel van zijn uiteenzetting aanvoert dat hij het moeilijk heeft omdat hij wordt vastgehouden en in dit verband werd bezocht door een psycholoog en een dokter, besluit de Raad dat hiervan geen begin van bewijs wordt voorgelegd. Verzoeker stelt dat hij opnieuw de aandacht wou vestigen op de informatie op zijn facebookpagina omtrent zijn voorgehouden karaokebar in Maimana, maar brengt hiermee enkel dezelfde informatie aan die al werd beoordeeld in het kader van zijn eerste asielaanvraag. De Raad treedt de Commissaris-generaal bij dat een foto in een bar onvoldoende bewijs oplevert dat verzoeker eigenaar is van deze bar en dat deze in Maimana zou zijn gelegen, te meer deze foto werd begeleid van een verwijzing naar de stad Mazar-e-Sharif. De vertaling van een commentaar bij deze facebookpost dat verzoeker een doodsbedreiging zou hebben gekregen, klemt met de vertaling ervan die zich in het administratief dossier bevindt (Landeninformatie, stuk 7, nr. 3). Bovendien geeft verzoeker over deze commentaar geen verdere toelichting van wie deze commentaar dan wel is en waarom hij nooit iets heeft ondernomen naar aanleiding van de bedreiging. Verzoeker kan evenmin verwachten dat hij het ontbreken van zijn gsm kan aanvoeren als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Hij legt trouwens niet uit welke nieuwe documenten en media op zijn gsm zouden staan die een ander licht zouden kunnen werpen op de beoordeling van zijn asielaanvraag. De Raad benadrukt nog dat het gebrek aan geloofwaardige verklaringen doorslaggevend is bij de beoordeling van de stukken die verzoeker neerlegt, te meer daar verzoeker al via een usb-stick vele documenten en bestanden heeft neergelegd in het kader van zijn eerste asielaanvraag. De Raad kan in dit geval enkel vaststellen dat verzoeker zijn gsm in beslag werd genomen door de politie voor verder onderzoek, omdat verzoeker zich met een vals Italiaans identiteitsdocument op het Belgische grondgebied bevond en het ontbreken van een gsm op zich is onvoldoende om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

De bestreden beslissing motiveert terecht dat: *"Met de bovengenoemde documenten slaagt u er geenszins in om de motivering van het CGVS te weerleggen. Uw eerste asielaanvraag werd immers geweigerd omdat u a) ondanks uw hoge opleidingsgraad, uw uitgebreide netwerk en uw kennis van de situatie in Afghanistan de bedreigingen van de taliban niet serieus nam, b) u geen gedetailleerde verklaringen kon afleggen m.b.t. de beweerde aanslag op uw bar, c) de openbare gegevens uit uw Facebookprofiel uw verklaringen tegenspraken en d) omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw recent verblijf in de stad Maimana. De nieuwe documenten die u neerlegde hebben dan ook geen betrekking op deze punten.*

Bovendien werd in dezelfde beslissing ook geargumenteed dat uw identiteit als deïst, hetgeen in uw geval "tolerantie voor alle religies" betekende, in uw hoofde geen risico voor vervolging zou meebrengen in het geval van terugkeer naar Afghanistan. De laattijdigheid van uw asielaanvraag relateert bovendien uw beschermingsnood. De nieuwe documenten die u neerlegt hebben ook geen betrekking op geen van deze punten.

In die beslissing werd ook geargumenteed dat u over een veilig en redelijk internvluchtalternatief beschikt in de stad Mazar. U haalt ook geen nieuwe elementen aan die deze, nog steeds geldige, appreciatie zou wijzigen."

Deze motivering is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift opnieuw betwist dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn recent verblijf in de stad Maimana, dat hij bovendien beschikt over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief en dat hij laattijdig asiel heeft aangevraagd nu hij pas een asielaanvraag heeft ingediend op het ogenblik dat hij werd vastgehouden in het gesloten centrum te Vottem, tracht hij in wezen een hoger beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing die werd genomen in het kader van de eerste asielaanvraag. Dergelijke handelswijze betreft evenwel geen nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat verzoeker met zijn betoog in beroep naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voorts treedt de Raad de Commissaris-generaal bij dat, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze werd geoordeeld of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2, § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

S. VAN CAMP